

Obsah

Předmluva	6
ČESTMÍR ČEPELKA: Náhrada škody způsobené chováním státu za okolností vylučujících protiprávnost tohoto chování	9
PAVEL ŠTURMA: Mezinárodní odpovědnost za škodlivé následky činností nezakázaných mezinárodním právem	111
DALIBOR JÍLEK: Kodifikační úkol: odpovědnost mezinárodních organizací	183
Přílohy	293
Text of the draft articles provisionally adopted by the Commission on first reading	294
Text of the draft articles on Responsibility of States for internationally wrongful acts adopted by the Commission at its fifty-third session	317
Text of the draft articles on prevention of transboundary harm from hazardous activities	333

Obsah

Předmluva	12
Úvod	14
§ 1 Uvedení do problematiky	14
§ 2 Pojem odškodnění v podmínkách okolností vylučujících proti- právnost (Pohledy doktrinární)	17
1. U protiopatření a sebeobraný odškodnění nepřichází v úvahu	21
<i>Oddíl I – Protiopatření (represálie)</i>	<i>22</i>
§ 3 Pojem protiopatření v minulosti a jeho vývoj	22
§ 4 Je v současném mezinárodním právu povaha protiopatření sku- tečně změněna?	26
§ 5 Kritické zhodnocení pojetí protiopatření v podání Komise pro mezinárodní právo	31
§ 6 Pozměněný názor Komise pro mezinárodní právo na obsah pojmu protiopatření?	36
<i>Oddíl II – Sebeobrana</i>	<i>52</i>
§ 7 Pojem sebeobraný v mezinárodním právu	52
§ 8 Institut sebeobraný v pojetí Komise pro mezinárodní právo	59
2. Typické případy, kdy odškodnění naopak přichází v úvahu: vyšší moc a náhodná událost	63
§ 9 Společné rysy případů vyšší moci a náhodné události	64
§ 10 Náhodná událost, specifické aspekty	67
3. V případě institutu krajní nouze přichází v úvahu od- škodnění ex lege?	72
§ 11 Pojetí institutu krajní nouze podané Komisí pro mezinárodní právo	73
§ 12 Zpochybnění důvodů Komise o vhodnosti kodifikování institutu krajní nouze	77
4. Vyloučení protiprávnosti na základě smlouvy	85
<i>Oddíl I – Tísň</i>	<i>85</i>
§ 13 Pojetí tísň v podání Komise pro mezinárodní právo	85
§ 14 Kritické námitky proti navrhovanému pojetí tísň	88
<i>Oddíl II – Svolení</i>	<i>92</i>
§ 15 Náležitosti daného svolení	92
Shrnutí a závěry	97

Resumé	104
--------------	-----

Obsah

Úvod	114
1. Pojetí odpovědnosti v mezinárodním právu – pojmové rozlišení	116
§ 1 Odpovědnost státu za protiprávní chování	118
§ 2 Mezinárodní odpovědnost za škodlivé následky nezakázaných činností	119
§ 3 Odpovědnost ve smyslu povinnosti státu něco zajistit	121
§ 4 Rozhodnutí soudních a arbitrážních orgánů	122
(a) Případ Corfu Channel	122
(b) Případ Trail Smelter	124
(c) Případ Lac Lanoux	125
§ 5 Jiná mimosmluvní praxe států	126
2. Smluvní úpravy odpovědnosti za škodlivé následky nezakázaných činností	130
§ 6 Mezinárodní odpovědnost státu za škody způsobené kosmickými objekty	130
§ 7 Unifikace civilní odpovědnosti za jadernou škodu a jiná rizika	132
(a) Úprava odpovědnosti provozovatele za jadernou škodu	133
(b) Účast státu na kompenzaci jaderné škody	134
(c) Další smluvní úpravy civilní odpovědnosti za škody na životním prostředí	137
§ 8 Civilní odpovědnost za škody vyplývající z činností nebezpečných pro životní prostředí	138
(a) Nebezpečné činnosti	138
(b) Úprava odpovědnosti	139
(c) Přístup k informacím	140
(d) Žaloby na náhradu škody a jiné nároky	140
§ 9 Odpovědnost státu za porušení povinnosti prevence	141
3. Návrhy Komise OSN pro mezinárodní právo	146
§ 10 Původní návrh o mezinárodní odpovědnosti za škodlivé následky nezakázaných činností	147
(a) Odpovědnost (ručení) za škodu i za riziko?	149
(b) „Mezinárodní ručení“ představuje primární závazky	150
(c) „Mezinárodního ručení“ se nelze zbavit prokázáním nemožnosti prevence	151

(d) „Mezinárodní ručení“ se přičítá státu na teritoriálním základě	152
(e) Za podmínky zaplacení odpovídající náhrady lze pokračovat ve škodlivé činnosti	152
(f) „Mezinárodní ručení“ směřuje k částečné kompenzaci škody a zároveň stanoví spravedlivé rozdělení nákladů mezi státy	153
§ 11 Návrh článků o prevenci přeshraničních škod z rizikových činností	154
4. Perspektivy a alternativy mezinárodní odpovědnosti bez ohledu na protiprávnost	160
§ 12 Perspektivy mezinárodní odpovědnosti	160
§ 13 Alternativy k mezinárodní odpovědnosti	162
(a) Smluvní procedury kontroly závazků místo vzniku odpovědnosti	163
(b) Zásada „znečišťovatel platí“	166
(c) Vytváření institucionálních mechanismů finanční povahy (mezinárodních fondů)	168
Shrnutí a závěry	172
§ 14 Shrnutí dosažených poznatků	172
§ 15 Zobecňující závěry a úvahy de lege ferenda	176
Summary	178

Obsah

Úvod	185
1. Odpovědnost mezinárodních organizací coby samostatná a okrajová kodifikační látka	186
§ 1 Odpovědnost států: první zpráva prvního zvláštního zpravodaje	190
§ 2 Osud čl. 13 Návrhu článků	196
§ 3 Vztahy mezi státy a mezinárodními organizacemi: první zpráva prvního zvláštního zpravodaje	205
§ 4 Komentář k Vídeňské úmluvě o smluvním právu mezi státy a mezinárodními organizacemi nebo mezi mezinárodními organizacemi z roku 1986	208
2. Subjektivita mezinárodních organizací: rozpolcená teorie a praxe	213
3. Mezinárodní smlouvy	229
§ 1 „Ústavy“ mezinárodních organizací	231
§ 2 Mezinárodní dohody o úhrnném narovnání	250
§ 3 Úmluva o mezinárodní odpovědnosti za škody způsobené kosmickými objekty z roku 1972	258
§ 4 Smíšené mezinárodní smlouvy	266
4. Mezinárodní obyčej	274
5. Obecné zásady právní	280
Shrnutí	287
Summary	291